

Klavun Anna Stina on yksi köyhän Nybyggarin Tytär Karesuannon Seurakunnassa; hän on nähnyt seuravaisen Ilmoituksen.

Minä näin, että Engeli vei minun helvetin parta[al]le, ja minä hämmästyin: mutta Engeli vahvisti minua, ja sanoi: Ej sinun tarvitse hämmästyä sillä ei sinun ole osa siinä vaivas[s]a, jota sinä näet. ja Minä näin, että siellä vierisit tuliset aallot, niin kuin meresä: Ja Ihmiset olit niitten aaltoin välis[s]ä, ja ne olit juuri hiilen karvaiset muuttamat nousit ylös, ja taas painuit pohjaan; ja ne kirosit, ja huusit niin hirmuisesti, ettei saata sanoa minun kuolevainen kieleni. Ja minä tunsin muutambia, jotka vasta ovat kuolleet. Ja Minä näin myös Eläviä Ihmisiä kadotuxen syrjälä, ja Riettaat henget kiskoit niitä Ihmisiä Rauta-koukuilla ja hohtimilla ja Arinnoilla. Ja Minun kuljetti Engeli kadotuxen tietä takaisin, ja minua tuli muutambia vastaan, ja muuttamat olit pyörtäneet takaisin. ja minä tulin kahden tien haaraan: Ja siinä oli yksi Mies, joka huusi takaisin niitä, jotka menit kadotuxen tietä. Ja hän huusi niin vaikiasti, ja välistä hän langeis Maahan, ja itki niin vaikiasti, Ja Engeli kuljetti Minua Elämän tietä. ja siellä oli kansa Muuttambia matka-miehiä; mutta ne kuljit niin hittaasti. ja minä tulin yhden kiiltävän portin taka, ja siinä oli yxi vähäinen joukko, väkeä seisomas[s]sa. Ja Engeli sanoi heille Mitä Te täällä seisotta? Ja he vastaisit: Emme tohdi vuovata Edes käsin. Ja he pakenit tiepuoleen. Ja Engeli vei minua siitä portista läpi. ja minula jäit vaat[t]eet siihen ja minä sain uudet vaatte[e]t Ja ne olit kauniit ja kiiltävät: ja Engeli kuljetti minua sitä tietä; ja minä tulin yhteen paikkaan, josta nousi trappu ylös, ja niitten trappuin alla oli Ihmisiä, jotka olit niin väsynneet. Ja Engeli sanoi: Mingätähden Te oletta tähän pysäindynneet. he vastaisit, että me olem[m]a väsyneet. Ja minä tunsin muutambia niistä. Ja Engeli vei minua siitä ylös: sitten tulin Minä Taiva[a]seen: ja ne tulit minua Tervehtelemään, jotka ovat näihin aikoin kuolle[e]t; Ja siellä oli Myös niitä Ihmisiä, jotka vielä elävät, ja muuttamat olit kirk[ka]am[m]at, kuin toiset; ja minä kysyin miksi toiset ovat kirk[ka]ammat? Ja minulle vastattin että toiset ovat parem[m]in nöyry[y]des[s]ä kuin toiset. Ja ne Jotka tundeivat paremin itsensä, net olit paljon kirk[k]a[am]mat. Ja niillä oli niin kuin Auringon Kuva rinnasa. Ja ne veisaisit. Ja annet[t]iin minul[l]e myös kirja; mutta minä en saattanut veisata. Ja minä muistin että en minä ole kuollut. Ja minä tunsin Muutambia niistä; ja sen paikan nimi sanottiin olevan: Armon valtakunta, jos[s]a Jumalan lapset Elävät ennen kuolemata.

Ja Engeli vei minua toiseen paikkaan Ja se oli paljon kirkkaampi ja kun[n]iallisempi: ja minulle vaihetettiin taas vaatte[e]t; ja net olit niin kunnialliset, Että en saata minä alka muistelemaan. Ja minul[l]e pantiin Kru[u]nu päähän, Ja annettiin Sormukset kätteen ja ne sanottiin olevan ne vaatteet jotka minun pittää saaman ijankaikkisesti. Ja minä ajattelin, että jos minä saisin nämät vaatteet viedä mailmaan, Sentähden, että Suruttomat uskoisit, että Christillisyyys Ej ole tyhjä vanha juttu: mutta minulle sanottiin, että et saa, Ennen kuin sinä tulet ijankaikkisesti tänne asumaan.

Ja Minulle sanottiin että sinun pittää menemään mailmaan huuttamaan Suruttomille paranusta ja minulle tuli paha mieli, että minun pitä menemään mailmaan. mutta Vapahtaja otti minua kädestä, ja sanoi minulle, ettej ole pitkä aika: pian minä tulen: Ja minul[l]e tuli taas hauska, että se niin vähä aika on. Ja minä näin että siellä oli niitten Ihmisten Istuimia jotka vielä

Elävät, ja ne olit kolmen laiset Istuimet. yhdel[**I**]le Ihmiselle Ensimmäinen Istuin annetaan Silloin koska Ihminen tulle[**e**] Pyhän Hengen Armoon Ja toinen annetaan silloin, koska Ihminen tulle[**e**] Jumalan Pojan Armoon, Ja kolmas annetaan vasta ijankaikkisu[**u**]des[**s**]a.

Ja minulle sanottiin, että Koska Ihminen syndy, on hänen Istuimensa kirkas: mutta Koska Ihminen teke syndiä niin rupea[**a**] istuin Mustumaan ja jos hän käändy[**y**]; niin valkenne[**e**] istuin ja tulle[**e**] viimein auringon Kuva Istuimen päälle mutta koska Ihminen kuole[**e**] Suruttomu[**u**]des[**s**]a: niin viskataan Istuin kummoon.

Ja minulda otettiin ne vaatteet pois, ja annettiin Kynt[**t**]ilä kätteen; ja minulle sanottiin, että Jumalan Lapset täytyvät kulkea Kynttilän kansa tämän mailman Korven läpitse. Ja minun piti lähteä taas maillmaan. — Minä en muistanut Äsken Sanoa; Minä näin Golgathan Mäen tuolla Elämän tien alkupääs[**s**]ä: ja siinä oli Vapahtaja Ristin päällä. Ja siellä oli Ihmisiä Ristin alla, Ja veri juoksi Vapahtajasta niitten päälle; ja minä näin, että siellä taenpana seisoi kaksi vähäistä joukkoa Ihmisiä, jotka olit matkassa Ristin tygö; mutta siinä oli yksi jänkkäkuru välissä: ja net ej tohtinneet lähteä poikk: ja sen jänkän nimi sanottiin olevan Oma vanhurskaus. ja net menit seisomaan sammaan paikkaan.

Sitte näin minä viikkoa jälkeen toisen kerran, että Engeli vei minua Taivaiseen Ja minule näytettiin sinne mennesä Vapahtaja, ja hän kandoi Ristiä Golgathan mäelle. Ja hänen peräsänsä kävi yksi Mies, jolla olit valkiat vaatteet. Ja minä kävin kans[**s**]a peräs[**s**]ä, ja tuli muita kans[**s**]a. Ja Vapahtaja ei voinut jaksa kanda[**a**] sitä Ristiä. Mutta hän tuli viimein Golgathan mäelle. Ja se Mies sanoi niille, jotka peräs[**s**]ä tulivat: Tulkaat peittämään tätä Ristiä, ennen kuin suruttomat Ihmiset tulevat Risti[**i**]nnaulitsemaan Vapahtajaa. mutta ne tulit niin hitaasti.

Ja Engeli lähti minua kuljettamaan; ja minä näin yhden korkian vaaran, vasemalla puolela Elämän tietä: ja kiikuit Ihmiset, sen vuoren päälle. muutamat olit niin korkialla. Ja Engeli kuljetti minua yhden Laakson läpi. Ja se oli niin viherjäinen ja kaunis, Että minun täyty Ihmehtellä. Ja siinä oli Ihmisiä. Ja Engeli sanoi että sen paikan nimi oli: Nöyry[**y**]den Laakso.

Sitten vei Engeli minua Taivaiseen ja siel[**i**]ä näin minä monda. Siellä Vapahtaja jakoi Ehto[**o**]l[**i**]ista. Ja net valitut olit pöydän ympäri. Ja minul[**i**]e annet[**t**]iin maista[**a**] siitä, ja net kiitit Vapahtajaa. Ja käskit minun kansa kiittä; mutta minä en saattanut, Ja minä muistin, että En minä ole kuollut. Ja minä näin Elämän puun, ja se oli niin pitkä; ja siinä olit traput, jota myödän Engelit ja ulos valitut Sielut kuljit ylös ja alas, ja söit hedelmitä siitä puusta; Ja sielä oli sanomaton ilo, valitut sielä huusit kiitos[**<tos>** **dubbel stavelse**]ta ja kunnia, ja sanoit että se vaiva Ej ole mitään, jota me olema mailmas[**s**]a kärsineet tämän ilon ja autu[**u**]den suhteen, jota me nyt saam[**m**]e nautita. Ja he sanoit Jos mailma tietäis mikä se on, että olla Jumalan Lapsi, vissimästi he jättäisit katovaisen mailman.

Ja sielä oli Eläviä Ihmisiä, joita minä tunsin: Ja minä tunsin myös meidän Opettjam[**m**]e, ja hän oli kaikkein kirkkain niistä, jotka minä tunnen, jotka vielä Elävät. Täsä muistin minä mitä vapahtaja sanoi Opetus Lapsille: Ette ole mailmasta Sentähden mailma viha teitä; ja vielä seiso näin: Meidän menom[**m**]e on Taiva[**as**]sa. Ja minä näin, että meidän Opettjamme on yksi

valittu ase Jumalan kädes[s]ä. Ja hän veti Ihmisiä kadotuksen tiellä, takaisin ja myös muutambi hänen Opetus Lapsistansa talutit kädestä. niitten peräsä oli yksi vähä joukko väkeä, joita he kuljetit. Ej sen vuoksi, että niillä itsestensä siihen voima oli: Mutta Jumalan voimal[l]a ja minä muistan, että ne kyllä tekevät työtä muihin Sieluin päälle, Erinomattain meidän Opettajamme ja joku harva Sielu vielä hänen Sanankuulioistans. Ja nyt täyty minun Lakata muistelemasta. Ja teille minä sanon rakkaat Christiveljet (ja Sisaret), että Älkäät ajatelko, että minä olen parempi muita, sen vuoksi, että minä olen saanut näitä nähdä. Ej vaan minä olen kaikkein huonoin hänen Lasteensa seas[s]a, ja Ej minul[l]e ole näitä näytetty ainoastans itsenin tähden: mutta minä saan todista kaikile murhelisille matkamiehille, ettej ole se autuus turha joka heitä odotta, jos he vaan pyrkivät kaikel[l]a ahkeruudella, ja minä saatan myös sanoa teille, joita Vapahtaja on lähettänyt huutamaan ihmisiä parannukseen, että huuttakaat rohkiasti! Älkäät hämmästykö, vaikka mailman Orjat nostaisit semmoisen metelin, että helveti vapise. Älkäät hämmästygö, vaikka he totu[u]den tähden suuttuisit; niin että Helvetin Herran haamu heidän kasvoistansa loistais. Ja vaikka het vielä uhkaisit fangeudella ja sakolla, kosta[a] teille: Antakaat heidän suuttua. Ej teidän pidä suuttumaan. Pankaat viimeiseksi hengen[n]e toduden puolesta. Teidän palk[k]an[n]e on oleva suuri Taivaas[s]a. Kyllä vissim[m]ästi mailman Lapset suuttuvat, koska net ej saa rauhas[s]a mennä Helvettiin: mutta Ej ole kuitengaan Prophetat Ejkä Apostolit lakan[n]eet Soima[a]masta ja manna[a]masta suruttomia parannukseen vaikk[k]a he ovat totu[u]den tähden istunneet Fangeudes[s]a ja kärsineet haavoja[.] Monda on huutanut vielä parannusta vaikka on totu[u]den tähden leikattu kädet [<kädet> [uppreping](#)] ja jalat. Ja heidän hiuksensa revitty pois päästä.

Ja nyt kuka tiesi pideteään [[pidetään](#)] suurena ristinä, jos joku saapi yhden korvapuustin Christil[l]isy[y]den tähden vaikka vissim[m]ästi mailman Lapset suuttuvat vielä nytkin niin kuin Silloin, jos vaan Christityt raskisit totuden sanoa, ja mingä heidän Elämänsä viepi.

Mutta Christityt Ej saata olla ääneti koska he näkevät Suruttomia vaeldavan Helvetin lavialla tiellä.

Vaikka kuollut usko kyllä sanno[o] näin: että pitäkää vaari itsestänne, ja älkä[ä] minusta. Sillä Ej kuolles[s]a uskos[s]a olekaan rakkautta, niinkuin Eläväs[s]ä uskos[s]a. mutta minä sanon teille Te mailman orjat, Te Christittyin pilk[ka]ajat, Te Perkeleen Sota Sankarit, joille Helvetin musta rautio on miekan Takonut valheen ja vihan aineista, että jos että tee parannusta, niin Helvetin hiiluksella saatte lämmitellä. Sillä siellä pala monda, jotka enämän muretta ovat pitänneet Sieluistansa, Siel[l]ä pallaa monda siviätä miestä hiilenkarvaisena. Sielä ovat herrat, ja kyllä rietas on Andava kunnian sen edestä, että he täällä ovat mailman kun[n]iata rakastanneet. vaikka vapahtaja on sanonut, voj teitä, koska kaikki Ihmiset kiittävät. kyllä mailman ihmiset ty[y]tyvät siihen, että he saavat tääl[l]ä kunniata ja kiitosta. Tulkoon toises[s]a mailmas[s]a vaikka mitä. Teille minä sanon, Te onnettomat Exyneet sjelut, että tehkää parannus, muutoin oletta Te ijankaikkisesti Onnettomat.

O! Rakas vanhin revi vielä joku Sjelu pois Riettaan kynsistä, ennen kuin armon Ovi suljettaan. Lähetä vielä joku Sielu huuttamaan parannusta ennen

kuin kaikki paran[n]uksen ajka Sivutti menne. Säästä vielä joku hetki sitä pa[a]tunutta mailmaa, että joku Sielu vielä nousis synnin unesta. Kuule vielä niiden Rukous, jotka huutavat Armoa niitteen paatuneitteen edestä sinun tygös jos se on mahdollinen. mutta jos Ej ole mahdollinen niin anna sinun Lapsilles voimaa kanda mailman viha ja mailman pilka: Anna sinun nimes tunnustajille rohkeutta tunnustamaan mailman edes[s]ä, Sinun suurta voimaas, jolla sinä olet repinyt heitä Helvetin syvy[y]destä, ja ottanut Lapsekses. auta kaikkia Epäileväisiä ylös Epäilyksestä nosta kaikki Alas painetut: Anna yksinäisille matkamiehille vaaloa, että he näkisit Taivaan tähtiä. anna kolkuttavaisille kärsiväisy[y]ttä, kolkutta[a] siihen asti, että sinun sydämes halkee Laupiudesta, että he ottaisit Esimerk[k]iä Jaakobista joka paineskelii koko yön sen tuntemattoman kansa; ja koska Aamu rusko koitti: Silloin huusi hän, että en päästä sinua, jolleet Siuna[a] minua.

Tähän asti on Anna Stina Klavun Tytär puhunut; ja minä en muista ennää, kuka se oli niistä herän[n]eistä Karesuannos[s]a jotka hänen suusanansa ylös kirjoitit: mutta olen vaakutettu että se on kirjoitettu niin kuin hän on nähnyt ja puhunut. Minä en löydä täsä Ilmoituksesa Mittään, joka olis Raamattua vastaan Sotivainen. Sentähden olen minä antanu[t] tämän Ilmoituksen ylös prantistä, että se tulis muille heränneille sieluille, ylös rakennukseksi heidän kalliim[m]as[s]a uskos[s]ansa, ja kuka tiesi muutamille suruttomille ylös herätykseksi, vaikka ej suruttomat tosin [[<ej> uppreping](#)] usko Ilmoituksia, koska net ej usko Mosesta ja Prophetaita.

Tämä Ilmoitus on Prantätty Pikka Heikin eli Pehr Henrikson Kuhmuseen kostannuksella; Sofia Pietarin Tyttären nivan Ilmoitus oli Prantätty e[n]sin[n]ä Allekirjoitetun kostan[n]uksel[l]a, mutta toisen kerran Sofian Ilmoitus, ja Saarna Toisena Sunnuntaina Pääsiäisen jälkeen, prantätty Johan Nilsson Vittangin kostannuksella mutta Jonas Hokanin Pojan Ilmoitus on Prantätty Elias Johans son Sopperon, eli ylitalon kostan[n]uksel[l]a. Minun täyty[y] vielä muistutta[a] kaikkia niitä, jotka ovat Charttoja lainaksi ottaneet, että net toisit takaisin niitä, että minä saisin niistä ulos valita semmoisia jotka tulevat Prantätyksi.

Koska Kirjan Pranttäjä Piitemis[s]ä Ej ymmärä Suomea jonga tähden prantti virheitä on paljon Jonas Hokanin Pojan Ilmoitukses[s]a. olen minä nyt pannut yhden Pojan Lorents Wilhelm Laestadius, katsomaan Perrhän, prant[t]i vikoja[.] Ja sentähden tulevat nämät pienet kirjaiset maksamaan enämän kuin ne entiset, Piitemisä Prantätyt.

Köngäises[s]ä Touko kuus[s]a 1851.

L. L. Laestadius.

* * *

Piitemisä 1851.

Prantätty W. R. Nyggrenin Tygönä.

Trycksak, original från år 1851 / Laestadiushandlingar / Pajala kyrkoarkiv /